॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

उपं देवान् वद्गाणदाश्चतुंश्चत्वारिश्शच॥ 1॥

अश्मन्नूर्ज्म्पर्वते शिश्रियाणां वाते पूर्जन्ये वरुणस्य शुष्में। अन्न्य ओषंधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः सररगुणाः। अश्म ईस्ते ख्युद्मुं ते शुगृंच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्यं त्वाऽवाक्याग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्य ईशिवो भव। हिमस्यं त्वा जरायुणाग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्य ईशिवो भव। उपं [1]

ज्मन्नुपं वेत्सेऽवंत्तरं नदीष्वा। अग्ने पित्तम्पामंसि। मण्डूंकि ताभिरा गंहि सेमं नो यज्ञम्। पावकवंणं शिवं कृषि। पावक आ चित्रयंन्त्या कृपा। ख्यामंन्नुरुच उषसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरंः। अग्ने पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नया। आ देवान् [2]

वुख्यि यख्पिं च। स नः पावक दीदिवोऽग्नें देवा । इहा

वंह। उपं यज्ञ र ह्विश्चं नः। अपामिदं न्ययंन र समुद्रस्यं निवेशंनम्। अन्यं तें अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य रे शिवो भंव। नमंस्ते हरंसे शोचिषे नमंस्ते अस्त्वर्चिषें। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य रे शिवो भंव। नृषदे वट् [3]

अप्सुषदे वड्वंनसदे वड्वंरिह्षदे वट्ण्संवर्विदे वट्। ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांना संवथ्सरीणमुपं भागमासंते। अहुतादों ह्विषों यज्ञे अस्मिन्थ्स्वयं जुंहुध्वम्मधुंनो घृतस्यं। ये देवा देवेष्विधं देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरण्तारों अस्य। येभ्यो नर्ते पवंते धाम किं चन न ते दिवो न पृंथिव्या अधि सुषुं। प्राणदाः [4]

अपानदा व्यानदाश्चंख्युर्दा वंर्चोदा वंरिवोदाः। अन्यं तें अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। अग्निस्तिग्मेनं शोचिषा यश्सद्विश्वं न्यंत्रिणम्। अग्निर्नो वश्सते रियम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टां देवाश आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नः पर्स्पा अग्नै द्युमदुत रेविद्देदीहि॥ [5] जुजानैनौषंधीनां भूमिं जुनयंत्रूतये नमो नवं च॥ 2॥

य इमा विश्वा भुवंनानि जुह्नदिष्रहोतां निष्सादां पिता नंः। स आशिषा द्रविणिमिच्छमांनः परमुच्छदो वर् आ विवेश। विश्वकर्मा मनंसा यद्विहाया धाता विधाता पर्मोत संदक्। तेषांमिष्टानि समिषा मंदन्ति यत्रं सप्तर्षीन्पर एकंमाहुः। यो नंः पिता जनिता यो विधाता यो नंः सतो अभ्या सञ्जजानं। [6]

यो देवानां नाम्धा एकं एव तर संम्प्रश्वम्भुवंना यन्त्यन्या। त आयंजन्त द्रविण्रं समंस्मा ऋषंयः पूर्वे जिर्तारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजंसो विमाने ये भूतानिं समर्कृण्वित्रमानिं। न तं विदाय य इदं जजानान्यद्युष्माक्मन्तंरम्भवाति। नीहारेण प्रावृंता जल्प्यां चासुतृपं उक्थशासंश्वरन्ति। परो दिवा पर एना [7]

पृथिव्या परो देवेभिरसुंरैर्गुहा यत्। कः स्विद्गर्भं प्रथमं दंध्र आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। तिमद्गर्भम्प्रथमं दंध्र आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। अजस्य नाभावध्येकमर्पित्ययँस्मित्रिदं विश्वम्भुवन्- मधि श्रितम्। विश्वकंर्मा ह्यजंनिष्ट देव आदिइंन्ध्वों अंभविद्वतीयंः। तृतीयंः पिता जंनितौषंधीनाम् [8]

अपां गर्भं व्यंदधात्पुरुत्रा। चख्युंषः पिता मनंसा हि धीरों घृतमेने अजनुत्रन्नमाने। यदेदन्ता अदंद हन्त पूर्व आदिद्यावांपृथिवी अंप्रथेताम्। विश्वतंश्चख्युरुत विश्वतोंमुखो विश्वतोंहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नमंति सम्पतंत्रैर्द्यावांपृथिवी जनयंन्देव एकंः। कि इ स्विदासीदिधिष्ठानमारम्भंणं कत्मिष्स्वित्कमांसीत्। यदी भूमिं जनयन्नं [9]

विश्वकंर्मा वि द्यामौर्णौन्मिह्ना विश्वचंख्याः। किश् स्विद्वनं क उ स वृख्य आंसीद्यतो द्यावांपृथिवी निष्टत्ख्युः। मनीषिणो मनंसा पृच्छतेदु तद्यद्ध्यतिष्ठद्भुवंनानि धारयत्रं। या ते धामांनि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मत्रुतेमा। शिख्या सर्खिभ्यो ह्विषि स्वधावः स्वयं यंजस्व तनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकंर्माणमूतयें [10]

म्नोयुजं वाजें अद्या हुंवेम। स नो नेदिंष्ठा हवंनानि जोषते विश्वशंम्भूरवंसे साधुकंमा। विश्वंकर्मन् हुविषां वावृधानः स्वयं यंजस्व तनुवं जुषाणः। मुह्यंन्त्वन्ये अभितः सपत्नां इहास्माकंम्मघवां सूरिरंस्तु। विश्वंकर्मन् हृविषा वर्धनेन त्रातार्मिन्द्रंमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समंनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो विंहृव्यो यथासंत्। समुद्रायं वयुनांय सिन्धूंनाम्पतंये नमः। नदीना सर्वांसाम्पित्रे जुंहुता विश्वकंमणे विश्वाहामंत्र्यं हिवः॥ [11]

देवाः शृतपंया अभि वार्जस्य पड्वि४शतिश्च॥3॥

उदेनमृत्त्रां न्याग्नें घृतेनाहुत। रायस्पोषेण स॰ सृंज प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमम्प्रत्रां कृषि सजातानांमसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यों भागधा अंसत्। यस्यं कुर्मो ह्विर्गृहे तमंग्ने वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवत्रयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदं त्वा विश्वं देवाः [12]

अग्ने भरंन्तु चित्तिंभिः। स नो भव शिवतंमः सुप्रतींको विभावंसुः। पश्च दिशो दैवींर्यज्ञमंवन्तु देवीरपामंतिं दुर्मतिम्बाधंमानाः। रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अंस्थाथ्समिद्धे अग्नाविधं मामहानः। उक्थपंत्र ईड्यो गृभीतस्त्रप्तं घर्मम्पंरिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशंमन्त देवा दैव्यांय धुर्त्रे जोष्ट्रें। देवश्रीः श्रीमंणाः शुतपंयाः [13]

पुरिगृह्यं देवा यज्ञमांयत्र्। सूर्यरिशम्रहरिकेशः पुरस्तांथ्सिवृता ज्योतिरुदंया अजंस्रम्। तस्यं पूषा प्रस्तं यांति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवंनानि गोपाः। देवा देवेभ्यों अध्वर्यन्तों अस्थुर्वीत शंमित्रे शंमिता यज्ञध्यै। तुरीयों यज्ञो यत्रं ह्व्यमेति ततः पावका आशिषों नो जुषन्ताम्। विमानं एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवात्रोदंसी अन्तरिख्यम्। स विश्वाचीरिभ [14]

चृष्टे घृताचीरन्त्रा पूर्वमपंरं च केतुम्। उख्या संमुद्रो अंग्रणः स्पूर्णः पूर्वस्य योनिम्पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहितः पृश्चिरश्मा वि चंक्रमे रजंसः पात्यन्तौं। इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्थ्समुद्रव्यंचस्ं गिरंः। रथीतंम रथीनां वाजांना र सत्पंतिम्पतिम्। सुमृहूर्यज्ञो देवा र आ चं वख्यद्यख्यंद्रिर्देवो देवा र आ चं वख्यत्। वाजंस्य मा प्रस्वनौद्धाभेणोदंग्रभीत्। अथां सपत्ना इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरा अथां सपत्ना इद्धां में निग्राभेणाधंरा अथां सपत्नांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान्व्यंस्यताम्॥ [15]

दीया दायो जंयन्त्वमित्रान्त्र चंत्वारिश्शर्च॥ ४॥

आशुः शिशांनो वृष्मो न युध्मो घंनाघनः ख्योभणश्चर्षणीनाम्। सङ्कन्दंनोऽनिमिष एंकवीरः श्तर सेनां अजयथ्याकिमिन्द्रंः। संक्रन्दंनेनानिमिषेणं जिष्णुनां युत्कारेणं दुश्चवनेनं धृष्णुनां। तिदन्द्रेण जयत् तथ्यंहध्वं युधो नर् इषुंहस्तेन वृष्णां। स इषुंहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी सङ्स्रष्टा स युध् इन्द्रो गुणेनं। स्रस्ष्ट्रिजिथ्योम्पा बांहुश्ध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिहिताभिरस्तां। बृहंस्पते परि दीय [16]

रथेन रख्योहामित्रारं अपबाधमानः। प्रभुञ्जन्थ्सेनाः प्रमुणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथांनाम्। गोत्रिभदं गोविदं वर्ज्रबाहुं जयंन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजंसा। इमर् संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्ररं सखायोऽनु सर रंभध्वम्। बलुविज्ञायः स्थिवरः प्रवीरः सहंस्वान् वाजी सहंमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रीमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायः [17]

वीरः शतमंन्युरिन्द्रंः। दुश्च्यवनः पृतनाषाडंयुध्यौंऽस्माक् र सेनां अवतु प्र युथ्सु। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्पतिर्दिख्यणा यज्ञः पुर एंतु सोमंः। देवसेनानांमभिभञ्जतीनां जयंन्तीनाम्मुरुतों यन्त्वग्रें। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानाम्मुरुताः शर्धं उग्रम्। महामंनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषंवस्ता जंयन्तु। [18]

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानं देवा अवता हवेषु। उद्धंर्षय मघवन्नायंधान्युथ्मत्वनाम्माम्कानाम्महा रेसि। उद्घंत्रहन्वाजिनां वार्जिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषंः। उप्रेत् जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवंसृष्टा परां पत् शरंव्ये ब्रह्मंसर्शिता। गच्छामित्रान्य [19]

विश मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजामृतेनाभि वंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतन्ति कुमारा विशिखा इंव। इन्द्रों न्स्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्मं यच्छतु॥ [20]

प्राचीमन् प्रदिशम्प्रेहिं विद्वान्ग्नेरंग्ने पुरो अंग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यांनो वि भाह्यूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। क्रमंध्वमृग्निना नाकुमुख्य हस्तेषु बिभ्रंतः। दिवः पृष्ठ सुवर्गत्वा मिश्रा देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिंख्यमारुंहम्न्तरिंख्यादिवमारुंहम्। दिवो नाकस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिंरगाम् [21]

अहम्। सुवर्यन्तो नापेंख्यन्त आ द्यार रोहन्ति रोदंसी। यज्ञं ये विश्वतोधार्र सुविद्वारसो वितेनिरे। अग्रे प्रेहिं प्रथमो देवयतां चख्युंर्देवानांमुत मर्त्यांनाम्। इयंख्यमाणा भृगुंभिः सजोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकर्र समीची। द्यावा ख्यामां रुक्भो अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। अग्ने सहस्राख्य [22]

शृत्मूर्धञ्छतं तै प्राणाः सहस्रंमपानाः। त्वश् सांह्स्रस्यं राय ईशिषे तस्मै ते विधेम् वाजांय स्वाहाँ। सुपूर्णोऽसि गुरुत्मांन्यृथिव्याश् सींद पृष्ठे पृंथिव्याः सींद भासान्तरिंख्यमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तंभान तेजंसा दिश उद्दृश्ह। आजुह्वांनः सुप्रतींकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सींद साध्या। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वं देवाः [23]

यजंमानश्च सीदत। प्रेद्धों अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्रया सूर्म्यां यिवष्ठ। त्वा शर्श्वन्त उपं यिन्त् वाजाः। विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्ने विधेम् स्तोमैरवंरे स्धस्थें। यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तम्प्र त्वे ह्वी १ षि जुहुरे सिमंद्धे। ता १ संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृंणे सुमृतिं विश्वजंन्याम्। यामंस्य कण्वो अदुहत्प्रपीना १ सहस्रंधाराम् [24]

पर्यसा महीं गाम्। सप्त ते अग्ने स्मिधः स्प्त जिह्नाः स्प्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृंणस्वा घृतेनं। ईदङ्गांन्यादङ्गं तादङ्गं प्रतिदङ्गं मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मा । [25]

ऋत्जिचं सत्यजिचं सेन्जिचं सुषेणश्चान्त्यंमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गणः। ऋतश्चं सत्यश्चं ध्रुवश्चं धरुणंश्च धर्ता चं विधर्ता चं विधार्यः। ईदख्यांस एतादख्यांस ऊ षु णंः सदख्यांसः प्रतिसदख्यास एतंन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभंरसो मरुतो युज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशो मुरुतोऽनुवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशो मुरुतोऽनुवर्त्मान एविम्मिं यजमानं दैवीश्च विशो मानुषीश्चानुवर्त्मानो भवन्तु॥ [26]

धन्वंनमहिमानं ब्राह्मंणासोऽदिंतिः पृथिव्याः परिं दूरादेकंचत्वारिश्शच॥ ६॥

जीमूर्तस्येव भवति प्रतींकं यद्वर्मी याति समदांमुपस्थैं। अनांविद्धया तनुवां जय त्व॰ स त्वा वर्मणो महिमा पिंपर्तु। धन्वना गा धन्वनाजिं जयम् धन्वना तीव्राः समदो जयम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयम। वख्यन्तीवेदा गंनीगन्ति कर्णम्प्रय॰ सखांयम्परिषस्वजाना। योषेव शिङ्के वितताधि धन्वन्नं [27]

ज्या इय समेने पारयंन्ती। ते आचरंन्ती समेनेव योषां मातेवं पुत्रम्बिंभृतामुपस्थैं। अप शत्र न्ंविध्यता संविदाने आर्क्षी इमे विष्फुरन्ती अमित्रान्। बह्वीनाम्पिता बहुरंस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समेनावगत्यं। इषुधिः सङ्काः पृतेनाश्च सर्वौः पृष्ठे निनेद्धो जयति प्रसूतः। रथे तिष्ठंन्नयति वाजिनेः पुरो यत्रयत्र कामयंते सुषार्थिः। अभीशूनाम्मिह्मानम् [28] प्नायत मनेः पश्चादन् यच्छन्ति रश्मयः। तीव्रान्धोषाँन्कृण्वती वृषंपाण्योऽश्वा रथेभिः सह वाजयंन्तः। अवक्रामंन्तः प्रपंदैर्मित्राँन्ख्यणन्ति शत्रूर्रनंपव्ययन्तः। रथवाहंन १ ह्विरंस्य नाम यत्रायुंधं निहिंतमस्य वर्म। तत्रा रथमुपं श्ग्म संदेम विश्वाहां वय १ सुमनस्यमानाः। स्वादुष्र सदेः पितरो वयोधाः कृंच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुंबला अमृधाः सतोवीरा उरवौ व्रातसाहाः। ब्राह्मणासः [29]

पितंरः सोम्यांसः शिवं नो द्यावांपृथिवी अंनेहसाँ। पूषा नंः पातु दुरिताहंतावृधो रख्या मार्किनी अघशर्रस ईशत। सुप्णं वंस्ते मृगो अंस्या दन्तो गोभिः संनंद्धा पतित प्रसूंता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवंन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म यरसत्र। ऋजीते परि वृङ्कि नोऽश्मां भवतु नस्तन्ः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदिंतिः [30]

शर्म यच्छत्। आ जंङ्घन्ति सान्वेषां ज्ञघनाः उपं जिन्नते। अश्वांजिन प्रचेत्सोऽश्वान्थ्समथ्सं चोदय। अहिंरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेतिम्पंरिबाधंमानः। हुस्तुन्नो विश्वां वयुनांनि विद्वान्युमान्युमा रसम्परि पातु विश्वतः। वनस्पते वीड्वंङ्गो हि भूया अस्मथ्संखा प्रतरंणः सुवीरंः। गोभिः संनद्धो असि वीडयंस्वास्थाता ते जयतु जेत्वांनि। दिवः पृथिव्याः परि [31]

ओज उद्गृंतं वनस्पतिंभ्यः पर्याभृंत् सहंः। अपामोज्मानम्परि गोभिरावृंतिमन्द्रंस्य वज्रं हिविषा रथं यज। इन्द्रंस्य वज्रों मुरुतामनींकिम्मित्रस्य गर्भों वर्रुणस्य नाभिः। सेमां नों ह्व्यदांतिं जुषाणो देवं रथ प्रति ह्व्या गृंभाय। उपं श्वासय पृथिवीमुत द्याम्पुंरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगंत। स दुन्दुभे सुजूरिन्द्रेण देवैदूरात् [32]

दवीयो अपं सेध् शत्रून्ं। आ ऋंन्दय बल्मोजों न् आ धा नि ष्टंनिहि दुरिता बाधंमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इन्द्रंस्य मुष्टिरंसि वीडयंस्व। आमूरंज प्रत्यावंतियेमाः केंतुमद्दंन्दुभिवावदीति। समश्वंपर्णाश्चरंन्ति नो नरोऽस्माकंमिन्द्र र्थिनों जयन्तु॥ [33]

विपृंक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचंत्वारिष्शर्च॥ 7॥

यदर्भन्दः प्रथमं जायंमान उद्यन्थ्संमुद्रादुत वा पुरीषात्।

श्येनस्यं पुख्या हंिर्णस्यं बाहू उंपुस्तुत्यम्मिहं जातं ते अर्वन्न। यमेनं दत्तं त्रित एनमायुन्गिन्द्रं एणम्प्रथमो अध्यंतिष्ठत्। गन्धर्वो अस्य रशनामंगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरंतष्ट। असिं यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसिं त्रितो गुह्यंन व्रतेनं। असि सोमेन समया विपृंक्तः [34]

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वर्रुणश्छन्थ्स्यर्वन् यत्रां त आहुः पर्मं जनित्रम्। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शफाना समितुर्निधाना। अत्रां ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरख्यन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादंजानाम्वो दिवा [35]

प्तयंन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहंम् अत्रां ते रूपमृत्तममंपश्यं जिगीषमाणिम् आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानुडादिद्वसिष्ठ ओषंधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कुनीनाम्। अनु व्रातांसस्तवं सख्यमीयुरनुं देवा मंमिरे वीर्यम् [36] ते। हिरंण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवंर इन्द्रं

आसीत्। देवा इदंस्य हिव्रद्यंमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तांसः सिलिकमध्यमासः सः शूरंणासो दिव्यासो अत्याः। हुर्सा इंव श्रेणिशो यंतन्ते यदाख्यिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव शरीरम्पतियृष्णवंर्वन्तवं चित्तं वातं इव ध्रजीमान्। तव शृङ्गांणि विष्ठिता पुरुत्रारंण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उपं [37]

प्रागाच्छसंनं वाज्यवां देवद्रीचा मनंसा दीध्यांनः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानुं पृश्चात्कवयों यन्ति रेभाः। उप प्रागात्परमं यथ्सधस्थमर्वा अच्छां पितरम्मातरं च। अद्या देवाञ्जष्टंतमो हि गुम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ [38]

इदुतो ऋविषंः श्रिषथ्सप्त चं॥ ८॥

मा नों मित्रो वर्रुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुख्वा मुरुतः परि ख्यत्र। यद्वाजिनों देवजांतस्य सप्तैः प्रवख्यामों विदथें वीर्याणि। यत्रिणिजा रेक्णंसा प्रावृंतस्य रातिं गृंभीताम्मुंखतो नयंन्ति। सुप्रांङ्जो मेम्यंद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्यंति पार्थः। एष च्छागः पुरो अश्वंन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते

विश्वदें व्यः। अभिप्रियं यत्पुंरोडाशमर्वता त्वष्टेत् [39]

पृन् सौश्रवसायं जिन्वति। यद्धविष्यंमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुंषाः पर्यश्वं नयंन्ति। अत्रां पूष्णः प्रंथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयंत्रजः। होतांष्वर्युरावंया अग्निमिन्धो ग्रांवग्राभ उत शक्षस्ता सुविंप्रः। तेनं यज्ञेनं स्वंरंकृतेन स्विष्टेन व्खणा आ पृणध्वम्। यूप्रव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालं ये अश्वयूपाय तख्यंति। ये चार्वते पर्चन सम्भरंन्त्युतो [40]

तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागांध्सुमन्मंऽधायि मन्मं देवानामाशा उपं वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषंयो मदन्ति देवानाम्पुष्टे चंकुमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्यां रशना रज्जुरस्य। यद्वां घास्य प्रभृतमास्ये तृण्ड सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदश्वंस्य ऋविषंः [41]

मिख्यकाश् यद्वा स्वरौ स्विधितौ रिप्तमिस्ति। यद्धस्तियोः शिमतुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यद्वंध्यमुदरंस्यापवाति य आमस्यं ऋविषों गृन्धो अस्ति। सुकृता तच्छंमितारंः कृण्वन्तूत मेधरं शृतपाकं पचन्तु। यते गात्रांदग्निनां पच्यमांनादिभ शूलं निहंतस्यावधावंति।

मा तद्भम्यामा श्रिष्-मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशन्धो रातमंस्तु॥ [42]

घासिं कशंया तपद्रयिं नवं च॥ ९॥

ये वाजिनंम्परिपश्यंन्ति पृक्कं य ईमाहुः सुंर्भिर्निर्ह्रेति। ये चार्वतो माश्सिभुख्यामुपासंत उतो तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। यत्रीख्यंणम्माश्स्पचंन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचंनानि। ऊष्मण्यांपिधानां चरूणामङ्काः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदंनं विवर्तनं यच् पङ्घीशमर्वतः। यचं पपौ यचं घासिम् [43]

ज्ञ्घास् सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वंनियद्धूमगंनि भ्राजंन्त्यभि विक्त जिद्याः। इष्टं वीतम्भिगूर्तं वर्षद्वृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वाय वासं उपस्तृणन्त्यंधीवासं या हिरंण्यान्यस्मै। संदान्मर्वन्तम्पङ्घीशिम्प्रिया देवेष्वा यांमयन्ति। यत्तं सादे महंसा शूकृंतस्य पार्ष्णिया वा कशंया [44]

वा तुतोदं। सुचेव ता ह्विषों अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा

सूदयामि। चतुंस्त्रि॰शद्वाजिनों देवबंन्धोर्वङ्कीरश्वंस्य स्वधितिः समेति। अच्छिंद्रा गात्रां वयुनां कृणोत् परुष्परुरनुघुष्या वि शंस्त। एक्स्त्वष्टुरश्वंस्या विश्वस्ता द्वा यन्तारां भवत्स्तथुतुः। या ते गात्रांणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डांनाम्प्र जुंहोम्युग्रौ। मा त्वां तपत् [45]

प्रिय आत्मापियन्तम्मा स्विधितिस्तुन्व आ तिष्ठिपत्ते। मा ते गृध्रुरंविश्वस्तातिहायं छिद्रा गात्रांण्यसिना मिथूं कः। न वा उं वेतन्म्रियसे न रिष्यसि देवा॰ इदेषि पृथिभिः सुगेभिः। हरीं ते युञ्जा पृषंती अभूतामुपांस्थाद्वाजी धुरि रासभस्य। सुगव्यं नो वाजी स्विश्वयम्पु॰सः पुत्रा॰ उत विश्वापुष॰ रियम्। अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु ख्वत्रं नो अश्वों वनता॰ हविष्मान्॥ [46]

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/

[॥] हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥